(*Abl.*) gekommen. **वि** Unglück haben, scheitern in (*Loc.*), sich losmachen von (*Abl.*). *p.p.* **विभ्रष्ट** gefallen, gestürzt (*übertr.*), verschwunden; gescheitert in, gekommen um (—°).

भ्रंश *m.* Fall, Sturz, Ruin, Verlust, das Verschwinden, Weichen, Verlustiggehen (*Abl.*), das Ablassen, Sichtrennen von (*Abl. o.* —°).

भ्रंशन stürzend; *n.* das Bringen *o.* Kommen um (*Abl.*).

भ्रंशिन् entfallend, heraus- *o.* abfallend (*Abl. o.* —°); zu Fall kommend *o.* bringend, stürzend (*trans. u. intr.*).

भ्रंज् *f.* Steifheit.

भ्रज्ज्, भृज्जति rösten; *p.p.* **भृष्ट** geröstet, gebraten.

भ्रम्, भ्रमति (°ते), भ्राम्यति schweifen, umherirren, sich hinundherbewegen; durchschweifen, durchwandern (*Acc.*); sich drehen, schwanken, irren. *p.p.* **भ्रान्त** schweifend, umherirrend, durchstrichen *o.* durchwandert (habend); verwirrt, betäubt, wirr, im Irrtum (*s. auch bes.*). *Caus.* **भ्रमयति** *u.* **भ्रामयति (°ते)** umherstreichen lassen, umhertreiben, verschlagen; drehen, schwenken; verwirren, irreleiten. *Intens.* **बम्भ्रमीति** *u.* **बम्भ्रम्यते** umherirren. **उद्** auffahren, sich erheben; *p.p.* **उद्भ्रान्त** aufgefahren, erhoben, wild geworden, aufgereizt. **परि** herumschweifen, durchstreichen, sich drehen, umkreisen; *p.p.* **परिभ्रान्त** herumgetrieben. **वि** umher streichen, schwanken, zucken; durchschweifen, durchirren; in Verwirrung kommen. *p.p.* **विभ्रान्त** hinundhergehend, rollend (*Augen*); verwirrt. **सम्** umherirren, verwirrt werden; *p.p.* **संभ्रान्त** verwirrt, aufgeregt.

भ्रम *m.* das Umher- *o.* Durchschweifen; Drehung, Wirbel, Schwindel; Verwirrung, Irrtum, Wahn (*Abstr.* **भ्रमत्व** *n.*).

भ्रमण *n.* das Umher- *o.* Durchschweifen, Unstätigkeit, Umdrehung, Schwindel.

भ्रमणीय zu durchschweifen.

भ्रमर *m.* Biene (*adj.* —° *f.* **आ**); *f.* **ई** Bienenweibchen.

भ्रमि wirbelnd, sich drehend; *f.* Drehung, Drehscheibe.

भ्रष्ट *s.* **भ्रंश्**.

भ्रष्ट्र *n.* Röstpfanne.

भ्रस्ता *f.* Schlauch (*vgl.* **भस्त्रा**).

1. **भ्राज्, भ्राजते, °ति** glänzen, schimmern. **वि** *u.* **सम्** *dass.*

2. **भ्राज्** (*Nom.* **भ्राट्**) *f.* Glanz, Schimmer.

भ्राज glänzend, schimmernd.

भ्राजस् *n.* = 2. **भ्राज्**.

भ्राजस्वन्त् schimmernd, funkelnd.

भ्राजस्विन् *dass.*

भ्राजि *f.* Glanz.

भ्राजिन् glänzend, strahlend.

भ्राजिष्ठ (*Superl.*) glanzvoll, strahlenreich.

भ्राजिष्णु glänzend, funkelnd. *Abstr.* **°ता** *f.*

भ्राजिष्मन्त् = *vor. Adj.*

भ्रातर् *m.* Bruder (*in der Anrede auch* = Freund, Lieber!).

भ्रातृक (*m.* Bruder*), *meist adj.* —°.

भ्रातृजाया *f.* Brudersfrau.

भ्रातृत्व *n.* Bruderschaft.

भ्रातृदत्त vom Bruder gegeben.

भ्रातृभार्या *f.* = **भ्रातृजाया**.

भ्रातृमन्त् einen Bruder *o.* Brüder habend.

भ्रातृव्य *n.* Vatersbruderssohn, (feindlicher) Vetter, Nebenbuhler, Gegner.

भ्रातृव्यवन्त् Nebenbuhler habend.

भ्रात्र *u.* **भ्रात्र्य** *n.* Bruderschaft.

भ्रान्त (*s.* **भ्रम्**) *n.* das Umherstreichen; Irrtum.

भ्रान्ति *f.* das Umherstreichen, Umkreisen (—°), Schwanken, Taumeln, Zucken; Drehung, Verwirrung, Ungewissheit, Zweifel, Irrtum, Wahn, falsche Annahme von (—°).

भ्रान्तिमन्त् umherschweifend, sich drehend, wahnbefangen.

भ्राम *m.* das Umherschweifen, Unstätigkeit.

भ्रामक betrügerisch, falsch.

भ्रामण *n.* das Schwingen, Drehen.

भ्रामर *Adj.* Bienen-; *f.* **ई** *Bein. der Durgâ.*

भ्रामिन् verwirrt.

भ्राश्य abzubrechen, abzuschlagen.